

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 36/05-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Nebojšu Klještana, bytom V., Republika Srbsko a Čierna Hora, zastúpeného advokátom JUDr. M. K., Advokátska kancelária, B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 26/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Nebojšu Klještana o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. decembra 2004 doručená sťažnosť Nebojšu Klještana, bytom V., Republika Srbsko a Čierna Hora (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. K., Advokátska kancelária, B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 26/2003.

Sťažovateľ uviedol, že 12. februára 2003 podal okresnému súdu návrh proti Športovému klubu Slovan Bratislava – futbal na určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy, ktorým požadoval, aby súd určil, že odstúpenie odporcu od hráčskej zmluvy o výkone športovej profesionálnej činnosti je neplatné. Odporca bol vo veci pasívny, nezúčastnil sa na žiadnom pojednávaní, nevyjadril sa ani k návrhu a svoju neúčast' na pojednávaniach neospravedlnil. Okresný súd 15. júna 2004 odročil pojednávanie na neurčito a nereagoval ani na žiadosť sťažovateľa z 15. júna 2004 o vytýčenie pojednávania. Dňa 26. októbra 2004 podal sťažnosť predsedovi okresného súdu. Keďže do podania sťažnosti ústavnému súdu okresný súd vo veci nerozhodol, sťažovateľ sa domnieva, že došlo k porušeniu jeho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy. Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho základného práva okresným súdom, uložil tomuto súdu, aby vo veci konal a rozhodol, a priznal sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie vo výške 40 000 Sk.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti si ústavný súd vyžiadal spis okresného súdu sp. zn. 21 C 26/2003. Z predloženého spisu vyplýva nasledovaný stav konania:

Sťažovateľ podal 14. februára 2003 návrh proti Športovému klubu Slovan Bratislava – futbal o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy. Žaloba bola pridelená zákonnej sudkyňi a bola jej pridelená sp. zn. 21 C 26/2003.

Dňa 19. februára 2003 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku. Výzva bola expedovaná 27. marca 2003.

Dňa 2. apríla 2003 sťažovateľ uhradil súdny poplatok.

Dňa 9. mája 2003 zákonná sudkyňa vydala pokyn doručiť návrh odporcovi na vyjadrenie, ktorý bol expedovaný 15. mája 2003.

Dňa 18. júna 2003 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k veci.

Dňa 19. júna 2003 určila zákonná sudkyňa termín pojednávania vo veci na 19. september 2003. Predvolania boli expedované 20. júna 2003.

Dňa 15. augusta 2003 sťažovateľ doručil okresnému súdu zmenu žaloby o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy.

Dňa 19. septembra 2003 sa vo veci konalo pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil zástupca odporcu. Súdne pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že bude vypracované uznesenie o pripustení zmeny návrhu a bude vyrubený súdny poplatok.

Dňa 19. septembra 2003 bol sťažovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku 52 000 Sk za zmenený návrh.

Dňa 22. septembra 2003 sťažovateľ doložil okresnému súdu kópiu návrhu na rozšírenie žaloby.

Dňa 15. októbra 2003 sťažovateľ predložil okresnému súdu doklad o zaplatení súdneho poplatku.

Dňa 31. októbra 2003 okresný súd uznesením pripustil zmenu návrhu. Rozhodnutie bolo expedované 3. novembra 2003.

Dňa 16. februára 2004 zástupca sťažovateľa splnomocnil na zastupovanie advokátskeho koncipienta.

Dňa 17. februára 2004 sa vo veci konalo pojednávanie za účasti zástupcu sťažovateľa. Zástupca odporcu sa ho nezúčastnil. Pojednávanie bolo odročené na 19. marec 2004 s tým, že zástupca odporcu bude predvolaný pod hrozbou uloženia pokuty.

Dňa 5. marca 2004 sťažovateľ doručil okresnému súdu nový návrh na zmenu žaloby.

Dňa 19. marca 2004 sa vo veci konalo pojednávanie, na ktoré sa dostavil zástupca sťažovateľa, nedostavil sa však zástupca odporcu.

Dňa 19. marca 2004 okresný súd uznesením pripustil zmenu návrhu. Rozhodnutie bolo expedované 22. marca 2004.

Dňa 29. apríla 2004 zástupca odporcu ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaniach z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti.

Dňa 29. apríla 2004 sťažovateľ oznámil okresnému súdu meno nového splnomocnenca.

Dňa 30. apríla 2004 sa vo veci konalo pojednávanie za účasti zástupcu sťažovateľa. Zástupca odporcu sa ho nezúčastnil. Pojednávanie bolo odročené na 15. jún 2004 s tým, že zástupca odporcu bude predvolaný pod hrozbou uloženia pokuty.

Dňa 14. júna 2004 sťažovateľ predložil okresnému súdu nové splnomocnenie pre svojho zástupcu.

Dňa 15. júna 2004 sa vo veci konalo pojednávanie, ktorého sa opätovne nezúčastnil zástupca odporcu. Pojednávanie bolo odročené za účelom vyžiadania vyjadrenia odporcu k zmene petitu.

Dňa 28. júna 2004 okresný súd písomne vyzval odporcu, aby sa vyjadril k predloženej žalobe v lehote 10 dní.

Dňa 27. októbra 2004 sťažovateľ predložil okresnému súdu sťažnosť na prietahy v konaní.

Dňa 27. decembra 2004 predseda okresného súdu odpovedal na sťažnosť z 27. októbra 2004 tak, že ju vyhodnotil ako nedôvodnú.

Z uvedeného je nepochybné, že okresný súd nebol počas sťažovateľom namietanej doby konania nečinný. Zo spisu vyplýva, že okresný súd si neujasnil, kto vystupuje v konaní za odporcu, či označený advokát alebo generálny riaditeľ, a z toho možno odvodiť aj problémy s doručovaním. Okresný súd vo veci nepoužil všetky prostriedky, ktoré mu umožňuje právny poriadok, aby zaistil účasť a vyjadrenie odporcu a mohol tak vykonať úkony vo veci samej. V druhej polovici roku 2004 nevykonal žiadne úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci samej.

Pri posúdení adekvátnosti postupu okresného súdu prihliadal ústavný súd aj na tú skutočnosť, že ak súd podľa § 114 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vyzve účastníka, aby sa vyjadril o určitom návrhu, ide o súčasť prípravy pojednávania vo veci.

Nečinnosť okresného súdu od 28. júna 2004 možno považovať za konanie so zbytočnými priet'ahmi.

Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach uviedol, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 91/04, I. ÚS 42/01).

Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliadne len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 57/01).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku ústavy a sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 57/01, I. ÚS 41/01).

V okolnostiach prípadu ústavný súd vzal do úvahy začiatok konania na okresnom súde (14. februára 2003), dĺžku konania od začiatku dosiaľ, pričom zohľadnil vykonané úkony. V neposlednom rade ústavný súd vzal do úvahy intenzitu vytýkaných prietáhov, pričom po zhodnotení všetkých uvedených skutočností zistil, že nekonanie zo strany okresného súdu nedosiahlo intenzitu porušenia základného práva zaručeného ústavou. Táto skutočnosť však zároveň nevylučuje, ak by opakovane došlo k zisteniu nekonania vo veci, že toto by mohlo intenzitu porušenia ústavných práv nadobudnúť.

V okolnostiach prípadu nepovažuje ústavný súd postup okresného súdu v uvedenej veci za taký, ktorým by došlo k porušeniu označeného základného práva.

V súčasnosti nemožno zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti odstrániť. Preto ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2005